

інвестицій є надзвичайно високою.

Незважаючи на послаблення економіки кризою останніх років та нестабільну політичну ситуацію, в Україні є можливості для залучення інвесторів. Досягнення цієї цілі потребує проведення низки законодавчих реформ. Пріоритетними задачами є вирішення питання корупції та бюрократизму в країні, забезпечення ведення чесного та відкритого бізнесу. Необхідним є створення відповідного законодавства, що надійно захищатиме права іноземних інвесторів та регулюватиме інвестиційні процеси в державі на рівні європейських норм, а також забезпечить всі умови для безпечного ведення бізнесу в Україні.

Список використаної літератури:

1. Executive summary - Ukraine (2019) Ukraine Country Monitor, pp. 1–6. Available at: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=bsu&AN=138410715&site=eds-live>.

Ігнатишин Марія Василівна,

к.е.н., доцент кафедри фінансів,
Мукачівського державного університету.

Футало Юрій Ростиславович,

к.е.н. ст. викладач

Виноградівського державного коледжу
Мукачівського державного університету

Ревуцька Стелла Сергіївна,

магістр зі спеціальності «Облік і оподаткування»,

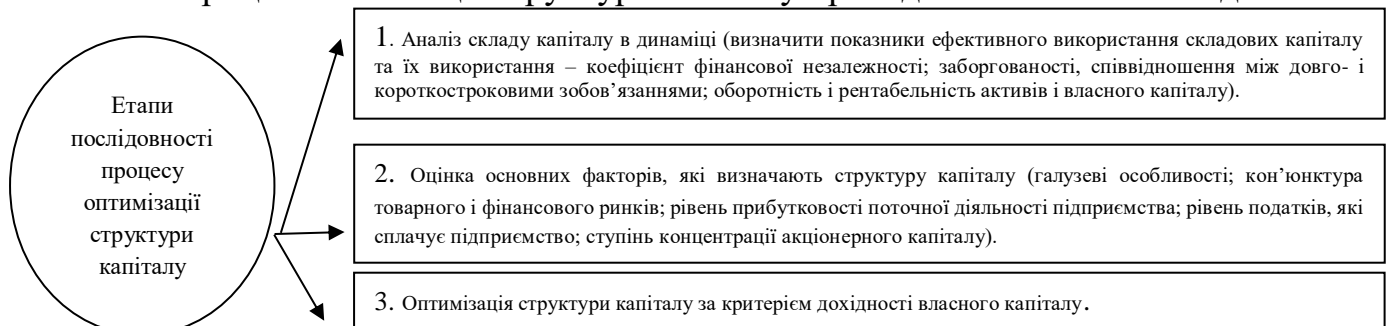
УжНУ

УПРАВЛІННЯ СТРУКТУРОЮ КАПІТАЛУ ТА ШЛЯХИ ЇЇ УДОСКОНАЛЕННЯ

Оптимальна структура капіталу являє собою співвідношення між зобов'язаннями та власним капіталом підприємства, яке збільшує величину власного капіталу підприємства і як наслідок – прибутки його акціонерів. Це співвідношення не є постійним, а змінюється з часом і під впливом певних факторів.

Управління структурою капіталу базується на мінімізації витрат на залучення довгострокових джерел фінансування і цим забезпечує власникам капіталу максимальну ринкову оцінку вкладених ними коштів[1].

Процес оптимізації структури капіталу проводиться в такій послідовності:

Рис. 1. Етапи послідовності процесу оптимізації структури капіталу

Ураховуючи наведені етапи, підприємство визначає на плановий прогнозний період найбільш прийнятну для себе структуру капіталу.

Управління капіталом (пасивами балансу) здійснюється за допомогою оцінки його вартості.

Вартість капіталу відбиває ціну, яку підприємство сплачує за його залучення з різних джерел у відносному виразі.

Приймаючи рішення про застосування (залучення) будь-якого джерела (ресурсу), важливо оцінити вартість цього джерела.

Вартість капіталу – це відносна величина витрат на обслуговування складових капіталу. Окремі складові капіталу мають різну вартість. Ця вартість відображається у відносних величинах як процента ставка (річні проценти).

Концепція ціни капіталу являє собою одну з базових в теорії капіталу. Але вона не зводиться тільки до визначення процентів, які підприємство мусить сплатити власникам за використання їх капіталу. Ціна капіталу характеризує ту норму рентабельності, нижче розміру якої підприємство не повинно приймати будь-яких рішень інвестиційного характеру.

Вартість капіталу використовується як:

- вимірник дохідності поточної діяльності підприємства;
- базовий критерій ефективності фінансових інвестицій;
- механізм управління структурою капіталу;
- критерій ефективності лізингових операцій (якщо вартість обслуговування лізингу перевищує ціну капіталу підприємства, то застосовувати фінансовий лізинг для підприємства не вигідно);

- вимірювання рівня ринкової ціни підприємства (ціна підприємства – це величина власного капіталу). Зниження ціни капіталу супроводжується зростанням ринкової вартості підприємства, і навпаки. (Цей взаємозв'язок чітко проявляється в діяльності акціонерного товариства. Якщо ціна акцій на фондовому ринку змінюється (піднімається – знижується), то змінюється і вартість капіталу товариства)[2].

Узагальнюючим показником, що відображає мінімальну норму прибутку, яку отримують інвестори від своїх вкладень, є середньозважена вартість капіталу (СЗВК - WACC).

Для визначення СЗВК (WACC) застосовується формула:

$$WACC_s = K_{BK} \cdot \frac{BK}{K} + (1 - S) \cdot K_{PK} \cdot \frac{PK}{K}; \quad (1)$$

де K_{BK} – очікувана ставка вартості власного капіталу; K_{PK} – очікувана ставка вартості позикового капіталу; BK – сума власного капіталу; PK – сума позикового капіталу; S – коефіцієнт ставки податку на прибуток[1].

Підсумовуючи необхідно констатувати, що головним завданням кожного фінансового аналітика – слідкувати за оптимальним співвідношенням між позиковим і власним капіталом, що дозволить підтримувати кредитну репутацію підприємства і використовувати позитивний ефект фінансового лівереджу.

Список використаної літератури:

1. Капітула С.В. Оптимізація структури капіталу підприємства як спосіб управління його рентабельністю / С.В. Капітула, Н.Б. Корміч [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://ev.nmu.org.ua/docs/2012/2/EV20122_093-096.pdf
2. Фінансова діяльність підприємства: Підручник / Бандурка О.М. та ін. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Либідь, 2002. – 384с.

Колесник Стелла-Велентина Петрівна,
студентка спеціальності «Облік і оподаткування»,
Головачко Василь Михайлович
к. е.н., доцент кафедри обліку
і оподаткування та маркетингу,
Мукачівського державного університету

ДЕРЖАВНІ ФІНАНСОВІ ІНВЕСТИЦІЇ ТА ЇХ ФОРМИ

Більшість підприємств має у своєму розпорядженні інвестиції – тимчасово не зайняті грошові кошти, крім мінімальних коштів, необхідних для здійснення щоденних операцій. З метою отримання прибутку такі тимчасово вільні кошти підприємство може інвестувати в окремі об'єкти різних галузей економічної діяльності.

Дослідження трактування категорії «інвестиції» було такими науковцями як У. Шарп, Л. Гітман, М. Джанком, І. Бланк, Е. Долан, С. Фішер та іншими авторами.

Згідно з визначенням Податкового кодексу України (далі – ПКУ), фінансові інвестиції – це господарські операції, що передбачають придбання корпоративних прав, цінних паперів, деривативів або інших фінансових інструментів [1].

Залежно від терміну перебування як активів підприємства фінансові інвестиції поділяються на:

- довгострокові фінансові інвестиції – фінансові інвестиції на період більше одного року, а також усі інвестиції, які не можуть бути вільно реалізовані в будь-який момент; [2]
- поточні фінансові інвестиції – фінансові інвестиції на строк, що не перевищує один рік, які можуть бути вільно реалізовані в будь-який момент (крім інвестицій, які є еквівалентами грошових коштів), а також сума довгострокових фінансових інвестицій, що підлягають погашенню протягом 12 місяців з дати балансу.

Фінансові інвестиції у бюджетному процесі – це вкладення з боку держави (державного, місцевих бюджетів) капіталу (активів) у фондові та грошові фінансові інструменти, статутні капітали юридичних осіб з метою отримання доходу та/або зростання (збереження) вартості капіталу. Їх обсяги, об'єкти та джерела визначаються стратегічними або програмними документами і затверджуються в установленому бюджетним законодавством порядку [3].

Трактуючи сучасну правову базу відносно державних фінансових інвестицій, їх можна узагальнено представити наступним чином:

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>